

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د عیسی مسیح ورور او د اورشلیم د کلیسا مشر ؤ، ټولو ایماندارانو ته د هغوی د اورشلیم د لویې غونډې نه مخکې چې په اته څلوېښتم میلادي کال کې ؤ، لیکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عیسی مسیح باندې یې ایمان راوړی ؤ ټینګار کوي چې: یوازې دا بس نه دی چې یو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ایمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټینګار کوي چې په مسیحیت کې د ایمان تر څنګ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ایمانداره خلک باید د تکلیفونو په وخت کې څنګه عمل وکړي. هغوی باید د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنګه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د یو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وینا یا خبرې دي چې کېدای شي د ښو یا بدو دپاره ترې کار واخیستل شي. د ایماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غریبانو او مظلومانو سره څنګه چلند وشي. خدای زموږ د عملونو وروستنی قاضي دی. موږ باید د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱: ۱

ایمان او حکمت: ۱: ۲-۸

غریبي او شتمني: ۱: ۹-۱۱

ازماینتونه او وسوسې: ۱: ۱۲-۱۸

د کلام اورېدل او عمل کول: ۱: ۱۹-۲۷

د تبعیض په هکله خبرداری: ۲: ۱-۱۳

ایمان او عمل: ۲: ۱۴-۲۶

خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۳ فصل

مسیحي او دنیاوي ژوند: ۴: ۱-۵-۶

صبر او دعا: ۵: ۷-۲۰

۱ د خدای او د خښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمايښتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگڼئ، ۳ ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمايښت کې ستاسو صبر او زغم زیاتوي. ۴ کله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زیات شي، نو تاسو به کامل او بې عیب انسانان شئ او د هېڅ شي کمی به په تاسو کې نه وي. ۵ خو که په تاسو کې په چا کې د حکمت کمی وي، نو هغه دې د خدای څخه وغواړي چې هغه یې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوک ملامته کړي هرچا ته ورکوي، نو هغه ته به هم ورکړل شي. ۶ خو کله چې څوک کوم شی وغواړي، نو هغه دې د ایمان سره وغواړي او هېڅ شک دې نه کوي، ځکه چې شک کوونکی د دریاب د هغو څپو په شان دی چې د باد په وسیله اخوا دې خوا غورځول کېږي. ۷ داسې سړی دې په دې تمه نه اوسي چې ماته به د خښتن څخه کوم څه لاسته راشي، ۸ ځکه چې شکمن سړی په خپلو کارونو کې ټینګ ولاړ نه وي.

غریب خلک او شتمن خلک

۹ غریب ورور دې د خدای په وړاندې په خپلې سرلوړۍ باندې فخر وکړي ۱۰ او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خدای له خوا ده، ځکه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. ۱۱ ځکه کله چې لمر د خپلې سوځوونکې گرمۍ سره راوخېژي نو وانبه وچ کړي، گلان یې ورژيږي او بڼایست یې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړی هم د خپل کاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازماينبتونه او وسوسې

١٢) بختور دی هغه څوک چې د ازماينبت په وخت کې تينگ پاتې شي، ځکه کله چې هغه د داسې ازماينبت څخه بريالی تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خدای د هغو خلکو سره چې ورباندې گران دی وعده کړې ده، تر لاسه کړي. ١٣) څوک چې وسوسه کېږي، نو هغه بايد دا ونه وايي: «خدای زه وسوسه کړی يم»، ځکه چې خدای د هېڅ ډول بدۍ په وسيله نه وسوسه کېږي او نه هم څوک وسوسه کوي. ١٤) خو يو کس هغه وخت وسوسه کېږي چې کله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسيله وهڅول شي او په دام کې راوښول شي. ١٥) بيا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپيدا کېدلو سبب کېږي او کله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

١٦) ای زما گرانو خویندو او ورونو! ونه غولېږئ. ١٧) ټول ښه او کامل نعمتونه مونږ ته د خدای له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پيدا کوونکی دی، راځي. هغه نه بدلېدونکی دی او نه د سيوري په شان گرځي او راگرځي. ١٨) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتیني کلام په وسيله پيدا کړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو کې لکه د اولني حاصل مېوه واوسو.

د کلام اورېدل او په هغه باندې عمل کول

١٩) نو ای گرانو خویندو او ورونو! دا یاد ساتئ چې هر څوک بايد په اورېدلو کې تېز، په خبرو کې ورو او په قهر کې سوړ اوسي. ٢٠) ځکه کله چې څوک په قهر شي هغه نه شي کولای چې د خدای عادلانه مقصدونه پوره کړي. ٢١) له دې امله تاسو د ټولو غیر اخلاقي کارونو او ټولو بدو څخه لاس واخلي او په عاجزۍ سره هغه کلام قبول کړئ چې ستاسو په زړونو کې کرل شوی او کولای شي تاسو ته خلاصون درکړي. ٢٢) نو تاسو بايد د هغه په کلام عمل وکړئ او يوازې په اورېدلو سره يې خپل ځانونه مه غولوی. ٢٣) ځکه څوک چې کلام ته غوږ نيسي او عمل پرې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل مخ په شیشه کې ويني. ٢٤) کله چې هغه خپل ځان وويني او لاړ شي، نو سمدلاسه دا هېر کړي چې څېره يې څنگه وه. ٢٥) خو که چېرې څوک کامل او ازادي بخښونکي شريعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وکړي او څه چې واورې او نه يې هېروي، نو خدای به د هغه په ټولو کارونو کې برکت واچوي.

٢٦) که څوک خپل ځان دینداره گڼي او خپله ژبه په واک کې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دینداري یې هېڅ گټه نه لري. (٢٧) د پلار خدای په نظر کې سوچه او بې عیبه دینداري دا ده چې په یتیمانو او کونډو باندې د مصیبت په وخت کې پام وکړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد کړي.

د طرفدارۍ په خلاف خبرداری

٢ (١) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زمونږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. (٢) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او بڼکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي او یو غریب سړی په زړو کالیو کې راشي (٣) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې بڼکلي کالي یې اغوستي دي او ورته ووايئ: «مهرباني وکړئ دلته په دې بڼه ځای کې کښنئ» او هغه غریب سړي ته ووايئ: «هلته ودرېره یا دلته په ځمکه باندې کښنئ». (٤) ایا تاسو په خپل منع کې د تبعیض څخه کار وانه خیست او ایا د بدو خیالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

(٥) ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې ورسره مینه کوي؟ (٦) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه راکاږي؟ (٧) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې ایښی دی، نه بدناموي؟

(٨) که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده چې وایي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو بڼه کار کوئ. (٩) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي. (١٠) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار شو. (١١) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه.» نو دا یې هم ویلي دي: «قتل مه کوه.» نو که ته زنا نه کوې خو قتل وکړې

نو بياهم ته د شريعت ماتوونكى شوې. (۱۲) نو د هغو خلكو په شان خبرې او عمل وكړئ چې د هغه شريعت له مخې به ورباندې قضاوت كيږي چې مونږ ته ازادي راکوي. (۱۳) ځكه چې د قضاوت په وخت كې به خداى په هغه چا باندې رحم ونه كړي چې په نورو باندې يې رحم نه دى كړى. خو بياهم رحم په قضاوت باندې بريالى دى.

بې له عمل نه ايمان مړ دى

(۱۴) اى زما خویندو او ورونو! كه څوك ووايي چې زه ايمان لرم خو عمل نه كوي نو گټه يې څه ده؟ ايا داسې ايمان هغه ته خلاصون وركولاى شي؟ (۱۵) فرض كړئ تاسو ووينئ چې يو ورور يا خور كاليو او خوږو ته اړتيا لري، (۱۶) او ستاسو څخه يو څوك هغه ته ووايي: «په خير لار شه او تود او موږ اوسه.» خو چې كومو شيانو ته اړتيا لري هغه ورته ورنه كړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول كه چيرې د ايمان سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دى.

(۱۸) خو كېداى شي چې څوك ووايي: «ته ايمان لرې او زه نېك كارونه كوم. ته دې خپل ايمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ايمان د خپلو عملونو په وسيله تاته دروښايم.» (۱۹) ته په دې باور لرې چې خداى يو دى نو ډېره ښه ده. شيطان او پېريان هم په دې باور لري او له وېرې ريږي. (۲۰) اى ناپوهه سرپه! ايا په دې نه پوهېږې چې ايمان بې له عمل نه بې گټې دى؟ (۲۱) كله چې زمونږ نيکه ابراهيم خپل زوى اسحاق د قربانۍ په ځاى كې خداى ته وړاندې كړ نو ايا هغه په دې عمل سره د خداى له خوا نېك ونه گڼل شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ايمان او عمل په گډه سره كار وكړ او د عمل سره د هغه ايمان كامل شو. (۲۳) په دې ډول د خداى د كلام هغه وينا رښتيا شوه چې وايي: «ابراهيم په خداى ايمان راوړ او په دې باندې هغه نېك وگڼل شو.» او هغه د خداى دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وينئ چې انسان يوازې په ايمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېك كيږي. (۲۵) نو په همدې ډول راحاب فاحشه د خپلو نېكو عملونو په وسيله چې اسراييلي استازو ته يې پناه وركړه او د هغوى سره يې مرسته وكړه چې په بله لاره وتښتي، نېكه وگڼل شوه. (۲۶) نو لكه څنگه چې بدن بې له روح نه مړ دى، نو همدغه شان ايمان هم بې له عمل نه مړ دى.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

۳ (۱) ای زما خویندو او ورونو! باید هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زیات حساب کېږي، (۲) ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. (۳) مونږ د اس په خوله کې قیضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. (۴) همدارنگه کشتیو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د یو وړوکی راشپیل په وسیله رهنمایي کېږي او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته یې بېولی شي. (۵) ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن یو وړوکی غږی دی، خو د غټو غټو شیانو په هکله لاپې وهي.

وگورئ څومره لوی ځنگل د اور په یو ورکوټي بخرکي سره اور اخلي. (۶) همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بډیو څخه ډکه یوه نړۍ ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نیسي او زمونږ ټول بدن فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د دوزخ په اور کې سوځېږي.

(۷) نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او دریابي حیوانات اهلي کړي او اهلي کړي یې دي، (۸) خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه بده ده او د وژونکو زهر و څخه ډکه ده. (۹) په همدې ژبه مونږ هم د څښتن یعنې اسماني پلار ثنا او صفت کوو او هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پیدا شوی دی، بد وایو. (۱۰) د همدې یوې خولې څخه هم د ستاینې خبرې راوځي او هم بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې باید نه وي. (۱۱) ایا دا کېدای شي چې د یوې چینې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې اوبه راوځي؟ (۱۲) ای زما خویندو او ورونو! ایا د انځر ونه کولای شي چې زيتون او یا د انگورو تاک انځر ونیسي؟ په همدې ډول د تروو اوبو د چینې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنیاوي حکمت

(۱۳) په تاسو کې څوک هوبنیار او پوه شته؟ که چېرې وي نو هغه دې دا په نېک ژوند تېرولو، په

نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزی چې د حکمت نه پیدا کيږي. (۱۴) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته بخيلی او ځان خوښونه وي، نو باید لاپې ونه وهی چې هوښياران یی. که داسې وکړی نو حقیقت په دروغو بدلوی. (۱۵) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنیاوي، نفساني او شیطاني حکمت دی. (۱۶) ځکه چې هر چېرته چې بخيلی او ځان خوښونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کيږي. (۱۷) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بیا سوله خوښوونکی، نرم، معقول، رحم کوونکی، له بنو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بې ریا وي. (۱۸) او د نېکی او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پیدا کيږي چې د سوله خوښوونکو له خوا په سوله کې کرل کيږي.

د دې نړۍ سره مینه کول

۴ (۱) ستاسو په منځ کې جنگونه او شخړې له کومه راپیدا کيږي؟ ایا هغه ستاسو د نفساني غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپیدا کيږي؟ (۲) تاسو کوم شی غواړئ، خو هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تیار یی چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخيلی کوئ، خو څه چې غواړئ هغه لاسته نه شی راوړلی، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بیا هم کوم شی په لاس نه درځي، ځکه چې د خدای څخه یې نه غواړئ. (۳) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره سوال هم وکړئ، نو هغه به یې درنه کړي، ځکه چې په بد نیت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره یې غواړئ. (۴) ای بې ایمانه خلکو! ایا تاسو نه پوهیږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د خدای سره دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د خدای دښمن کوي. (۵) ایا تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وینا بېځایه ده چې وايي: «هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې غوښتنې لري؟» (۶) خو خدای په مونږ باندې زیات فضل کوي، نو له دې امله د خدای کلام وايي: «خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په عاجزانو باندې فضل کوي.»

(۷) نو له همدې امله خپل د خدای تابعداري کوئ او د شیطان په وړاندې ټینګ ودرېږئ، نو هغه به درڅخه وتښتي. (۸) خپل ځانونه خدای ته ورژدې کړئ، نو هغه به هم تاسو ته درژدې شي. ای

ګناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړئ. ای منافقانو! خپل زړونه پاک کړئ. (۹)
غمجن اوسئ، ویر او ژړا وکړئ. ستاسو خندا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم.
(۱۰) خپل ځانونه د څښتن په وړاندې عاجزان کړئ، نو هغه به تاسو سرلوړي کړي.

په نورو باندې تور لگول

(۱۱) ای خویندو او ورونو! یو بل پسې بدې خبرې مه کوئ. څوک چې خپل ورور پسې بدې خبرې کوي او یا د هغه په هکله قضاوت کوي، نو په حقیقت کې د شریعت بد وایي او د هغه په هکله قضاوت کوي. که ته د شریعت په هکله قضاوت کوي، نو په شریعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ ګڼي لکه په خپله چې قاضي یې. (۱۲) یوازې خدای دی چې شریعت ورکوي او هم قاضي دی. یوازې هغه دی چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او یا یې له منځه یوسي. نو بیا ته څوک یې چې د خپل ګاونډي په هکله قضاوت کوي؟

په لاپو وهلو باندې فخر کول

(۱۳) زما خبرې واورئ ای خلکو چې وایئ: «مونږ به نن یا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به یو کال تیر کړو، هلته به سوداګري وکړو او ډېرې پیسې به وګټو.» (۱۴) خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کیږي، ستاسو ژوند څه شی دی؟ هغه د بخار په شان دی چې د لږې شپې دپاره رانښکاره کیږي او بیا ورکېږي. (۱۵) د دې په ځای باید ووايي: «که د څښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا یا هغه کار به وکړو.» (۱۶) خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې فخر کوئ او داسې لاپې وهل بد کار دی. (۱۷) نو بیا څوک چې په نېکۍ کولو پوهېږي او نه یې کوي، نو هغه ګناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبرداری

۵ (۱) ای شتمنو خلکو! زما خبره واورئ، د هغو مصیبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انګولا وکړئ. (۲) ستاسو شتمني تباه شوې ده او کالي مو چینجو خوړلي دي. (۳)

ستاسو سره زر او سپين زر زنگ وهلي او د هغوی زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بياهم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخيره کوئ.

٤ گورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پټيو کې لو کړی دی او تاسو د هغوی مزدوري نه ده ورکړې، چيغې وهي او د لوگرو فريادونه د مطلق قادر څښتن غوږونو ته رسېدلي دي. ٥ تاسو په نړۍ کې په عيش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حيواناتو په شان يئ چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. ٦ تاسو بې گناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختيو کې صبر کول

٧ نو ای خویندو او ورونو! د څښتن تر راتگ پورې صبر وکړئ. گورئ، يو دهقان څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. ٨ نو تاسو هم بايد صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د څښتن راتگ نژدې دی.

٩ ای خویندو او ورونو! د يو بل څخه شکايت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نيسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. ١٠ ای خویندو او ورونو! کومو پيغمبرانو چې د څښتن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. ١١ مونږ صبر کوونکي خلک بختور گڼو. تاسو د ايوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر يئ چې څښتن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای ډېر زړه سواندی او مهربانه دی.

١٢ ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه خورئ، نه په اسمان، نه په ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو «هو» بايد «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د قضاوت لاندې راشئ.

زوروره او اثرناکه دعا

١٣) که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاینې سندرې ووايي. ١٤) که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کلیسا مشران دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د څښتن په نوم په تپلو باندې غوړ کړي. ١٥) کومه دعا چې په ایمان سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. څښتن به بېرته هغه روغ کړي او که گناه یې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. ١٦) نو بیا یو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا ومومئ. د نېک سړي دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. ١٧) الیاس نبي زمونږ په شان یو انسان ؤ، خو کله یې چې د زړه له کومي دعا وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نیمو کلونو پورې په ځمکه باندې باران ونه شو. ١٨) هغه یوځل بیا دعا وکړه او د اسمان څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پیدا شو.

١٩) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې څوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل څوک هغه بېرته راوگرځوي، ٢٠) نو هغه دې په دې پوه شي چې هرڅوک چې یو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.